

Arrest

nr. 55 840 van 11 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libische nationaliteit te zijn, op 2 november 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 september 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. HENDRIX, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 22 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 14 september 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, aan verzoeker ter kennis gebracht op 5 oktober 2010. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 22.10.2009 werd ingediend door :

*A., E.(R.R.: 000)
nationaliteit: Libië
geboren te T. op 05.08.1964
adres: (...)*

in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk is doch ongegrond.

Redenen:

Betrokkene haalt aan dat hij geregulariseerd wil worden op basis van de instructies van 19 juli 2009 betreffende de toepassing van art 9bis van de vreemdelingenwet. Zoals algemeen bekend, werden deze instructies door de Raad van State vernietigd op 11 december 2009. Zoals eveneens algemeen bekend, heeft de Staatssecretaris voor Asiel en Migratiebeleid, de heer Melchior Wathelet, zich geëngageerd om binnen zijn discretionaire bevoegdheid de criteria voor regularisatie zoals beschreven in eerder vernoemde instructie, te blijven toepassen

Betrokkene beroept zich op het criterium 2.8B van de vernietigde instructie van 19.07.2009. Qua verblijfsduur zou betrokkene, A. E., eventueel in aanmerking kunnen komen voor punt 2.8B van de vernietigde instructies van 19.07.2009. Echter, om hierop eventueel aanspraak te kunnen maken, moet een behoorlijk ingevuld arbeidscontract worden voorgelegd met een bepaalde duur van minstens één jaar of van onbepaalde duur. Dit doet betrokkene niet. Betrokkene legt veelvuldige arbeidsovereenkomsten en loonbrieven voor, maar deze beantwoorden niet aan de criteria met betrekking tot de duur van het contract dat minstens één jaar dient te bedragen. De arbeidsovereenkomsten die betrokkene voorlegt, zijn beperkt tot enkele dagen. De elementen die worden voorgelegd kunnen aldus niet in betrokkenes voordeel weerhouden worden, aangezien ze niet beantwoorden aan de vooropgestelde voorwaarden.

De aangehaalde elementen, met name dat betrokkene sedert 2006 in België verblijft, betrokkene de Nederlandse taal zou beheersen omwille van zijn veelvuldige contacten met zijn naaste omgeving en het volgen van diverse Nederlandse taalcursussen, betrokkene een attest van inburgering ONOV voorlegt, verzoeker volkomen geïntegreerd zou zijn in de Belgische maatschappij, een attest voor individuele hulp van het OCMW van Dendermonde dd.29.06.2007 voorlegt, betrokkene aangesloten is bij elektrabel en het AWW, betrokkene een opleiding voedingshygiënie volgde dd. 09.12.2008, verzoeker een huurovereenkomst voorlegt, verzoeker ter beschikking staat van de arbeidsmarkt en veelvuldige bewijzen voorlegt van zijn werkbereidheid, verzoeker een beroepsopleiding via de vdab gevolgd heeft en sinds 2007 onafgebroken zou tewerkgesteld zijn bij de firma (...) en verschillende getuigenverklaringen voorlegt, zijn geen grond voor een verblijfsregularisatie. Ondanks deze elementen aangaande de integratie van betrokkene, doet dit niets af aan de voorwaarden die gesteld worden met betrekking tot de instructies dd. 19.07.2009.

Betrokkene wist dat zijn verblijf slechts voorlopig werd toegestaan in het kader van de asielprocedure en dat hij bij een negatieve beslissing het land diende te verlaten. Betrokkene vroeg op 08.02.2006 asiel aan. Zijn asielaanvraag werd afgesloten op 02.07.2007 met een ‘Weigering vluchtelingenstatus + Weigering subsidiaire bescherming’ door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Betrokkene verkoos echter geen gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten en verblijft sindsdien illegaal in België.

De duur van de procedure – namelijk 1 jaar en ongeveer 5 maanden – was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden.

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad vooralsnog geen gerechtskosten kan opleggen. Het verzoek daartoe van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van verweerder, wordt om die reden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het middel voert verzoeker de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur en van zorgvuldigheid, in het bijzonder inzake de correcte feitenvinding.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"Verzoeker is reeds meer dan 6 jaar geleden in het Rijk toegekomen en werd in eerste instantie ingeschreven onder het OV-nummer 4.7 (000000);

Merkwaardig genoeg heeft tegenpartij nooit enig verband gelegd tussen verzoeker onder OV nummer 5.8 (000000) en verzoeker onder OV-nummer 4.7 (000000);

Het is nochtans aan verweerder, in het kader van zijn taak van openbaar belang, verzoeker correct te identificeren;

Indien het zo is dat verweerder zich hierbij dient te baseren op de verklaringen en de stukken die worden voorgelegd door verzoeker, dan nog is het onmogelijk dat verweerder hierbij om de tuin geleid wordt wanneer verweerder tweemaal dezelfde persoon ontvangt;

Het is precies om die reden dat vingerafdrukken en andere biometrische gegevens worden opgenomen; deze dienen uiteindelijk om frauduleuze manoeuvres van asielzoekers te ontmaskeren;

In huidig geval zijn geen frauduleuze manoeuvres toegepast geweest door verzoeker; verzoeker heeft gewoon een tweede asiel aanvraag ingediend en hierbij werd hem om hem onbekende redenen een nieuw OV-nummer toegekend;

Verzoeker kan niet aansprakelijk zijn voor eventuele vergissingen vanwege het bestuur;

Wat er ook van zij, het blijkt dat tegenpartij verzoeker niet naar behoren geïdentificeerd heeft, met alle gevolgen van dien;

Deze fout maakt in de huidige fase van de procedure een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, in het bijzonder inzake de correcte feitenvinding uit;

Vraag is dan of Uw Raad op basis van deze schending de beslissing kan vernietigen;

Dit is wel degelijk het geval;

Het zorgvuldigheidsbeginsel is immers een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat, ook al behoort het volgens sommige opvattingen niet tot het zogenaamde 'positieve recht', wel degelijk een bron van het Belgisch administratief recht is, zelfs als "formele bron van het recht "; aldus gezien behoren de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, ondanks de aangehaalde opvatting dat deze geen "positief recht" zouden uitmaken, wel degelijk tot het "positieve recht" die door de rechter worden getoetst;

Ook de Raad van State erkent de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als rechtsgrond voor administratieve cassatie;

In het bijzonder geldt dit voor het zorgvuldigheidsbeginsel;

Aldus wordt de beslissing aangevochten om een reden die inhoudelijk gegrond blijkt; het beroep wordt gebaseerd op een erkende grond tot nietigverklaring;

De vordering is dan ook gegrond;"

3.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder het volgende:

"In een enig middel stelt verzoeker een schending voor van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij meent dat hij verkeerdelijk geïdentificeerd werd en op onbekende wijze twee O.V. nummers werd toegekend.

Verwerende partij heeft de eer te stellen dat de beslissing die hier voorligt deze is van 14 september 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet ongegrond werd bevonden.

Verzoeker zet in zijn middel op geen enkele wijze een verband uiteen tussen de bestreden beslissing en het feit als zou hem twee O.V. nummers toegekend zijn. Verwerende partij heeft er derhalve het raden naar op welke wijze de bestreden beslissing ; hierdoor een schending inhouden van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Bovendien voegt verzoeker geen enkele documenten toe die zouden wijzen op het feit dat hij twee o.v. nummers heeft gekregen en twee asielaanvragen hebben ingediend.

In iedere hypothese heeft verwerende partij de eer te stellen dat de bestreden beslissing op een correcte wijze genomen werd en dat er geantwoord werd op alle elementen die verzoeker heeft

*aangehaald bij zijn aanvraag bij toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Verzoeker had zich beroept op het criterium 2.8.B van de instructie van 19 juli 2009, maar kwam hiervoor niet in aanmerking gezien hij geen behoorlijk ingevuld arbeidscontract heeft voorgelegd met een bepaalde duur van minstens één jaar of van onbepaalde duur. Zoals de bestreden beslissing terecht opmerkt legt verzoeker veelvuldige arbeidsovereenkomsten en loonbrieven voor die beperkt zijn tot enkele dagen. Verwerende partij merkt daarenboven op dat de motivering voorzien in de bestreden beslissing niet door verzoeker betwist wordt.
Het enig middel is niet dienstig, minstens ongegrond."*

3.3 In de repliekmemoirie antwoordt verzoeker het volgende:

*"In zijn memorie stelt de BELGISCHE STAAT dat verzoeker niet zou aantonen dat hem twee OV nummers zouden zijn toegekend, alsook dat verzoeker beroep zou gedaan hebben op criterium 28.B, in het kader waarvan hij niet aan de documentaire vereisten zou voldaan hebben bij gebrek aan arbeidsovereenkomst voor minstens één jaar;
Wat het eerste verweermiddel betreft, kan verzoeker geen bewijzen voorleggen die in handen van zijn tegenstrever liggen;
Verzoeker legt bewijzen voor aangaande zijn beide OV-nummers, te weten de vermelding van het "tweede" OV-nummer in de bestreden beslissing en de vermelding van het "eerste" OV-nummer in de beslissing dd. 7 september 2005;
Het is reeds meer dan 10 jaar dat van iedere asielzoeker de vingerafdrukken worden genomen, zodat verwerende partij uit de beide asielprocedures de vingerafdrukken dient te hebben en deze heeft moeten vergelijken; PRINTRACK functioneert op Europees niveau maar zou niet werken binnen de eigen administratie?
Verwerende partij tracht enkel toe te dekken dat zijn identificatiesysteem klaarblijkelijk niet behoorlijk functioneert; iedereen die ook maar iets te maken heeft met vreemdelingen weet dat de aangegeven geboortedatum in een andere kalender slechts indicatief is, aangezien de omzetting naar de Gregoriaanse kalender wel eens wil mislopen;
Gegeven blijft dan ook dat verwerende partij in het kader van huidige procedure, doch ook in het kader van de tweede asiel aanvraag van verzoeker, geen verband heeft gelegd tussen "twee personen" met identieke vingerafdrukken;
Aldus staat de fout van verwerende partij vast;
Wat het tweede element betreft, dient dan ook te worden vastgesteld dat de argumentatie van verwerende partij naast de kwestie is, in de mate dat in geval van correcte identificatie van verzoeker, toepassing gemaakt zou zijn van criterium 2.8.A;
Aldus is de initiële fout van verwerende partij de determinant van de foutieve kwalificatie van de aanvraag van verzoeker;
Het verweer van verwerende partij is dan ook impertinent en kan niet worden weerhouden;"*

3.4 De Raad wijst erop dat het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de bestreden beslissing een ongegrond verklaring betreft van de aanvraag om machtiging tot verblijf van 22 oktober 2009 met toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit wordt niet betwist door verzoeker.

Verzoeker verwijt verweerder geen rekening te hebben gehouden met het feit dat hij reeds meer dan 6 jaar geleden in het Rijk is toegekomen en dat er geen verband is gelegd tussen verzoeker met OV-nummer 5.8 (000000) en verzoeker met OV-nummer 4.7 (000000). Indien verweerder dit verband wel had gelegd, zou er toepassing zijn gemaakt van criterium 2.8.A.

Verweerder heeft geen kennis van een OV-nummer 4.7 (000000) dat aan verzoeker zou zijn toegekend. Verweerder stelt eveneens vast dat verzoeker niet aantoonde onder dit oud OV-nummer een asielprocedure te hebben doorlopen.

Vooreerst merkt de Raad op dat de stukken van het administratief dossier het betoog van verzoeker in verband met het oud OV-nummer niet kunnen schragen. Geen enkel stuk met betrekking tot verzoeker bevat het OV-nummer 4.7 (000000). Bovendien blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat verzoeker op 8 februari 2006 een asielaanvraag heeft ingediend waarbij hij verklaarde op 3 februari 2006 het Rijk te zijn binnengekomen. Uit het gehoorverslag van 15 maart 2006 opgesteld op de Dienst

Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoeker verklaarde de laatste 2 jaar vóór hij naar België kwam in militaire dienst te zijn in Libië. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat hij reeds meer dan 6 jaar geleden in het Rijk is toegekomen, blijkt dit aldus niet uit verzoekers verklaringen op 8 februari 2006 en op 15 maart 2006.

Verzoeker verwijst naar stuk 2 in bijlage van het verzoekschrift waaruit het oude OV-nummer blijkt. Dit stuk betreft een beslissing van 7 september 2005 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp werd verklaard. Dit stuk betreft een persoon waarvan de naam, voornaam, geboorteplaats en geboortedatum niet hetzelfde is als deze van verzoeker volgens OV-nummer 5.8 (000000). Verzoeker kan bezwaarlijk volhouden dat de persoon vermeld op de beslissing van 7 september 2005 hemzelf betreft aangezien verzoeker, volgens zijn eigen verklaringen naar aanleiding van zijn asielaanvraag op 8 februari 2006, zich op dat ogenblik in Libië bevond en aldaar in militaire dienst was.

Verzoeker verwijst naar een asielprocedure die hij vóór de asielaanvraag van 8 februari 2006 zou hebben doorlopen onder een ander OV-nummer, met name 4.7 (000000). Naast het gegeven dat de persoon met OV-nummer 4.7 (000000) blijkens het stuk ingediend door verzoeker, een andere naam, voornaam, geboortedatum en geboorteplaats heeft, merkt verweerder terecht op dat hij geen enkel stuk voorlegt waaruit die vorige asielprocedure zou blijken. Bovendien blijkt uit de verhoorverslagen, noch de beslissingen genomen naar aanleiding van de asielaanvraag van 8 februari 2006 enige vermelding of verwijzing door verzoeker naar een vorige asielprocedure die hij in België zou hebben doorlopen.

Verzoeker legt ter terechtzitting een stuk neer waaruit zou blijken dat verzoekers raadsman een fax heeft verstuurd naar verweerder op 13 december 2009 met verwijzing naar documenten in bijlage. Deze documenten in bijlage zijn niet ter terechtzitting neergelegd. Uit deze documenten zou blijken, aldus het voorblad van de fax, dat verzoeker reeds in België was in 2004 en een ernstige poging ondernam om zijn verblijf te regulariseren. Vooreerst merkt de Raad op dat het administratief dossier deze fax en bijlagen niet bevat. Zelfs aangenomen dat deze fax weldegelijk zou zijn toegekomen op de Dienst Vreemdelingenzaken dan blijkt uit het stuk neergelegd ter terechtzitting (met name het voorblad van de fax) niet dat de documenten een 'asielprocedure' aantonen.

Uit de bespreking hierboven besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hem vroeger een ander OV-nummer was toegekend. De stukken die hij indient ten bewijze hiervan tonen niet aan dat verzoeker dezelfde persoon is als de persoon met OV-nummer 4.7 (000000). Bovendien legt verzoeker geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat hij vóór 8 februari 2006 reeds een asielprocedure had doorlopen. In de nota met opmerkingen stelt verweerder aldus terecht het volgende vast: *"Bovendien voegt verzoeker geen enkele documenten toe die zouden wijzen op het feit dat hij twee O.V. nummers heeft gekregen en twee asielaanvragen hebben ingediend."*

Verzoeker verwijt verweerder geen toepassing te hebben gemaakt van het criterium 2.8A van de vernietigde instructie. Criterium 2.8A bepaalt: *"De Vreemdeling die voorafgaand aan zijn aanvraag een langdurig ononderbroken verblijf in België heeft dat minimum 5 jaar bedraagt; (...)".* Zelfs aangenomen de bewering van verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij sinds 2004 in België verblijft, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonbaar voldoet aan criterium 2.8A. Dit criterium vereist immers een langdurig *"ononderbroken"* verblijf in België terwijl uit de stukken van het dossier blijkt dat verzoeker verklaarde België te zijn binnengekomen op 3 februari 2006. Verzoeker kan bezwaarlijk volhouden sinds 2004 ononderbroken in België te verblijven terwijl zijn vluchtrelaas met betrekking tot zijn asielaanvraag van 8 februari 2006 steunt op feiten die zich in Libië afspeelden, met name in de periode vóór zijn binnenkomst in België op 3 februari 2006. De Raad merkt daarbij op dat, opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering het niet volstaat dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Aangezien verzoeker niet aantoonbaar dat het criterium 2.8A op hem van toepassing zou kunnen zijn, toont verzoeker niet aan dat de vernietiging van de bestreden beslissing hem enig voordeel kan verschaffen.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel of van de *"correcte feitenvinding"* wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf februari tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN